

Nostalgic

unieke driven by style
op topniveau

Wie tegenwoordig op vakantie gaat, een feest geeft of een reis voor personeel of klanten boekt, wil iets bijzonders. En meer dan dat. Een spectaculaire gebeurtenis op hoog niveau, een unieke belevenis, een onvergetelijke ervaring. Iets dat speciaal voor de gelegenheid bedacht en uitgevoerd is. Iets waar je met je medereizigers nog lang over napraat... Bij Nostalgic - driven by style- weten ze een eerste klas reiservaring neer te zetten. Het bedrijf met jarenlange ervaring, is niet alleen sterk in opkomst bij organisatie- en evenementenbureaus, maar ook steeds meer particulieren genieten van de avontuurlijke reizen met klassieke Alfa Romeo's. Zij waarderen Nostalgic om hun creativiteit, gevoel voor detail, sfeer, service en stijl. Hoog tijd voor Megazine om eens nader kennis te maken met de best onderhouden oldtimervloot van Europa.

Rally rijden in Toscane

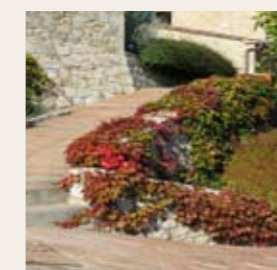
The Italian Job begon voor Megazine toen Connie Fluhme ons blad onder ogen kreeg bij Hotel Botticelli in Maastricht. Geïnspireerd door de artikelen in Megazine nam Connie, verantwoordelijk voor de Benelux reismarkt van Nostalgic, contact op met de redactie. Of we interesse hadden in een driedaagse persreis naar Toscane? Om daar plaats te nemen achter het stuur van een witte Giulia Spider Alfa Romeo, net zoals Edward Fox dat deed in 'The Day of the Jackal'? Of hadden we liever een rode 2600 Spider uit Jean-Luc Godards 'Le Mépris' met Brigitte Bardot? Overnachten zouden wij in het viersterrenhotel Il Borgo di Vescine bij Radda in Chianti. Geen standaard hotel, maar een dertiende-eeuws, Etruskisch buurtschap, waarvan de dorps huisjes zijn omgebouwd tot vrijstaande hotelkamers. Ontbijt, lunch en copieuze diners waren uiteraard inbegrepen. Lang hoefden we natuurlijk niet na te denken.

Op vrijdag 11 oktober precies om 12:00 uur, zette de piloot zachtjes zijn kist neer op de landingsbaan en gleden wij Florence binnen. Terwijl we van de vliegtuigtrap afdaalden omarmde de Italiaanse oktoberzon ons, zoals een Italiaanse di-Mama haar kinderen begroet. Heerlijk! Na een vriendelijk "Bon Giorno" in ontvangst te hebben genomen bij het passeren van de douane, staan Connie Fluhme en Elena Bytsjichina van Nostalgic ons op te wachten in de aankomsthal van het vliegveld. Ondertussen wordt ons gezelschap groter, internationaler en gezelliger. Al gauw blijkt dat we met zijn tiene 'La Dolce Vita in Toscany' gaan beleven. Met een comfortabele bus vertrekken we naar Il Borgo di Vescine. Een kleine drie kwartier later knispert het grind van de oprijlaan van het hotel onder de busbanden. Waar zijn we terechtgekomen? In een dorpje of op een landgoed? We verblijven drie dagen op een majestueus buurtschap. De magie begint al wanneer wij, aan het eind van de lange oprit, opgewacht worden met een heerlijke prosecco door de organisatie van Nostalgic- driven by style- en de complete staf van Il Borgo di Vescine. Geen slecht begin, nietwaar?

Gert Pichler, één van twee oprichters van Nostalgic, stelt de leden van zijn bedrijf en van Il Borgo di Vescine voor. Hij begeleidt ons naar het terras waar een ellenlange familietafel is gedekt. Iedereen neemt plaats, terwijl de bagage geruisloos van de bus naar onze

kamers gebracht wordt. Als aperitief genieten we van een prosecco, waarna we ons laven aan een authentieke, Toscaanse lunch met heerlijke wijnen. Alles is in de keuken van Il Borgo di Vescine bereid met verse ingrediënten. En dan is het zover. Gert Pichler gaat ons brieven over de klassieke Alfa Romeo's. Allereerst ontvangen we het 'roadbook'. Hierin staan de routes vermeld die we de komende dagen rijden. Alles volgens het pijltjes en bolletjes-systeem. Vervolgens horen we de interessante geschiedenis van Alfa Romeo. De autofabrikant uit Milaan bouwde de droomauto in de jaren vijftig en zestig. Het was dé droomwagen voor degene die hield van sportief, chic design en techniek. Daarnaast behaalde Alfa Romeo vele overwinningen in de jaren twintig op zowel nationale als internationale races, zoals de Targa Florio of de Mille Miglia. Het succes van Alfa Romeo begon zijn vruchten af te werpen en in 1959 verkocht Alfa Romeo, in één jaar, meer auto's dan zij tot op dat moment in heel haar geschiedenis had verkocht.

Inmiddels is het tijd geworden om de best onderhouden oldtimer-vloot van Europa zelf te bewonderen. “Nostalgic biedt precies die klassieke modellen van Alfa Romeo, die de geest van het merk het best vertegenwoordigen en die zich gemakkelijk laten rijden”, zo vertelt Gert Pichler ons. “Om deze reden vallen de vooroorlogse modellen van Alfa Romeo af: deze wonderschone, deels onbetaalbare en zeldzame modellen, zijn moeilijk te rijden, waardoor zij ongeschikt zijn voor een tour waarbij regelmatig van bestuurder wordt gewisseld. De kern van de Nostalgic-vloot”, zo gaat Gert verder, “wordt gevormd door de modellen waarmee Alfa Romeo zich begin jaren ‘50 succesvol manifesteerde als Italiaanse autofabrikant; de Giulietta-modellen. Eén of misschien zelfs wel twee klassen daarboven, bevond zich het modellenpalet van de Alfa Romeo 2600 met als meest luxueuze versie de Touring Spider. Ook met deze klassiekers kunnen wij rijden.” Terwijl Gert nog niet is uitgesproken weerklinkt het indrukwekkende geluid van een zescilinder. Jan Haakman, uitgever van de Onschatbare Klassieker, kon zich niet meer beheersen en had zijn bolide gestart. Een glimlach siert het bruine gezicht van Gert. Geen spoor van irritatie maar van passie. Nog even een korte uitleg over de versnellingsbak. Nooit vanuit stilstand direct naar zijn één schakelen, maar eerst naar zijn twee en dan naar zijn één. En als je rijdt en je moet terugschakelen, dan altijd de double-clutching toepassen. Koppeling intrappen, vol gas geven, koppeling even los laten en opnieuw intrappen en dan pas terugschakelen. “En vergeet niet dat deze auto’s geen rem- en stuurbevestiging hebben”, schreeuwt Gert nog boven het geluid uit van de startende motoren.

Megazine verschijnt aan de start met de sportiefste motoruitvoering die destijds leverbaar was: de Giulia Spider Veloce. We zijn er klaar voor. Maar voordat we mogen vertrekken, krijgen we nog een flaconnetje met zonnebrand, twee flesjes met water en petjes mee, om ons te beschermen tegen de aangename zon. Aan alles is gedacht bij Nostalgic. Het roadbook leidt ons de oprijlaan af. Op het einde moeten we, nadat we links af zijn geslagen, rechtdoor richting Gaiole in Chianti. De kronkelweggetjes en het geluid van de motor doen ons besluiten het gas wat verder in te trappen, het kind in je wordt hoe dan ook wakker in zo’n bolide! Ofschoon we

**Ik moet remmen, we gaan te hard denk ik,
ik druk nog harder het rempedaal in, ze doen wel iets,
maar het voelt niet aan zoals in mijn auto**

met een groep van tien zijn, rijdt ieder tweetal zijn eigen route. De één stuurt, de ander navigeert aan de hand van de aanwijzingen in het roadbook. Na 14,6 kilometer moeten we rechtsaf richting Siena Pianella. In de binnenspiegel zien we de babyblauwe Alfa Giulietta Spider 1300 opduiken met achter het stuur Alrik de Jong van Playboy en naast hem Sjoerd Weikamp van Reed Business BV. Voor de haarspeldbocht doe ik de double-clutching; ik moet remmen, we gaan te hard denk ik, ik druk nog harder het rempedaal in, ze doen wel iets, maar het voelt niet aan zoals in mijn auto. Uiteindelijk hebben we het remmen en de double-clutching na 15 kilometer goed onder de knie. We toeren verder over heuvelachtige landweggetjes, door het glooiende landschap. Onderweg passeren we prachtige huizen en kastelen. In een dorpje van nog geen zes straten, waarvan we de naam zijn vergeten, stoppen we voor een espresso. We raken aan de praat met een bewoonster. Zij vertelt ons dat, hoe toeristisch deze streek ook is, het boerenleven hier nog steeds bestaat. Wel staat dat al vanaf het einde van de Tweede Wereldoorlog op een laag pitje. Het verbouwen van gewassen - anders dan druiven - of het houden van vee, komt hier bijna niet meer voor. Veel huizen zijn sinds die tijd in handen van buitenlanders. De oorspronkelijke bevolking is naar de steden getrokken, nadat zij in armoede vervielen door een aantal strenge winters en mislukte oogsten. Achtereenvolgens hebben Zwitsers, Duitsers, Britten en Amerikanen, maar ook Italianen uit welvarende streken de schilderachtige huizen opgekocht. De huizen worden nu bovendien beschermd door monumentenzorg; verbouwingen zijn alleen toegestaan als dezelfde steensoort en stijl worden toegepast. Na deze korte stop gaan we richting Radda in Chianti. Als we het dorpje uitrijden, is de verleiding niet te weerstaan om eens even goed het gaspedaal in te trappen en de Alfa Romeo 2000 Veloce naar boven te sleuren. Dat gaat gepaard met een huil, die doet denken aan dat andere rode automerk uit Italië. Rond de klok van vijven rijden we de oprijlaan weer op van Il Borgo

di Vescine. Als laatste komt het team van Nostalgic zelf binnen. Nostalgic volgt de deelnemers onopvallend met een oplegger met daarop een reserveoldtimer. Ook als we ons onbespied wanen en bewust van de route afwijken om een begraafplaats van nabij te bekijken, blijkt later dat de organisatie weet waar we waren. Om 19:15 uur worden we in bar verwacht voor het aperitief, waarna we met de bus vertrekken na La Bottega di Volpaia.

Op de site van Nostalgic hadden we het al gelezen: elke maaltijd tijdens de ‘La Dolce Vita in Tuscany’, is een culinaire belevenis. Het brood bij het ontbijt in Il Borgo di Vescine wordt elke dag vers gebakken in een open bakhuis en de met Chianti geserveerde lunches en diners zijn hoogtepunten voor smulpapen en culinaire fijnproevers. Elk restaurant heeft zijn eigen stijl van koken, zijn eigen tuin met ingrediënten en zijn eigen culinaire geheimen. In La Bottega di Volpaia, wordt het eten in het restaurant opgediend als thuis: niet in couverts, maar di-Mama Carla Barucci komt zelf langs en schept vanuit grote schalen op. De tagliatelle met truffel betovert ieders smaakpapillen. Tom Heremans van de Standaard uit België laat zelfs tweemaal opscheppen, ondanks het uitgebreide zesgangenmenu. La Bottega di Volpaia, waar Sting, Julia Roberts en Richard Gere regelmatig vertoeven, wordt in de ‘Gambero Rosso’, dé Italiaanse restaurantgids, aangeprezen als de beste van het land. Alle ingrediënten van het menu zijn afkomstig uit de Chianti Vallei en zijn op traditionele wijze verwerkt door Carla Barucci en haar moeder Gina. Omstreeks 01:00 uur liggen we voldaan en nagenietend in ons bedje. Mijn Marie-Louise zegt: “Schat vergeet je de wekker niet op zeven uur te zetten?” Waarop ik repliceer: “Hoezo vergeeten?” Voordat de wekker afloopt zijn we wakker; tanden poetsen, douchen en in mijn geval scheren. De gordijnen gaan open en in de prachtige vallei komt net de zon op. Het belooft weer een mooie dag te worden. Om 09:00 uur worden we geacht aanwezig te zijn

bij de dagbriefing. We hebben ruim anderhalf uur om te ontbijten en die tijd gebruiken we goed. Versgebakken brood, ham, kaas en worst, zoals die alleen in Italië kan smaken. Fruit, fruit en nog eens fruit. En dan die zoetigheden bij het ontbijt, zalig! We hebben drie kwartier zitten smullen. De resterende tijd hebben we besteed aan een heerlijke wandeling voordat we ons met het roadbook naar de dagbriefing begaven.

At your service. Terwijl we het parkeerterrein komen oplopen, zien we de medewerkers van Nostalgic met een zeem nog even de laatste druppels van het waswater van de Alfa's vegen. Kaartjes met de mobiele nummers van Connie en Gert liggen in iedere Alfa (je mocht de weg maar eens kwijtraken). En natuurlijk ontbreken de flesjes water en de zonnebrand niet. De totale tour van vandaag is zo'n 180 kilometer. Rond de klok van twaalf worden we verwacht bij 'La Moscadella' voor een heerlijke vijfgangenlunch. We kiezen voor vandaag de zilvergrijze 2600 Touring Spider. De Spider-versie van de 2600-serie is ontwikkeld op verzoek van de Amerikaanse importeur Max Hoffman, die in die tijd (we hebben het over de jaren vijftig en zestig) een hele reeks Europese merken in de Verenigde Staten importeerde. Vaak adviseerde hij de fabrikanten om modelvarianten te ontwikkelen die het naar zijn inschatting goed zouden doen op de Amerikaanse markt. Dikwijls ging het daarbij om sportieve varianten of cabriolets. Het ontwerp van Spider werd toevertrouwd aan Carrozzeria Touring, die er absoluut iets stijlvolts van maakte. Deze grote vierpersoons cabriolet was de eerste sportwagen in zijn klasse, die de destijds magische grens van 200 km/h bereikte. Aan zoveel prestige hangt natuurlijk een prijskaartje: de 2600 Spider kost bij zijn debuut in 1962 28.000 gulden, evenveel als een drie-kamerwoning in het centrum van een grote, Italiaanse stad. In de vier productie jaren worden er slechts 2.253 exemplaren van de Spider gebouwd. Zeldzaam is derhalve het juist woord. Ik start de zescilindermotor met twee bovenliggende nokkassen. Wat een geluid! Ik ben 47, maar voel me een stuk jonger en jongensachtiger. Mijn Wiesje kijkt mij op een bepaalde manier aan. Terwijl zij bladert door het zeer gedetailleerde roadbook dat op haar schoot ligt, zegt ze: "Je gaat wel rustig rijden hè? Ik wil geen doodsangsten uitstaan, maar genieten." En gelijk heeft ze, we gaan genieten. In een ont-

Versgebakken brood,
ham, kaas en worst, zoals die alleen
in Italië kan smaken

spannen sfeer, die contrasteert met het drukke leven thuis, snorren we vrolijk over de wegen en trekken we toch een beetje brullend de steile hellingen op langs middeleeuwse dorpen, hordes joelende wielrenners en pittoreske olijfgaarden. Rond de klok van twaalf rijden we het plaatsje Castelmuzio binnen. Nu moeten we opletten. Binnen 700 meter bevindt zich aan de linkerkant van de weg restaurant 'La Moscadella'. Ik minder vaart, zet mijn richtingaanwijzer uit en draai langzaam de parkeerplaats op. Ik kan het niet laten en geef een flinke dot tussengas. We stappen uit, zien onze collega's en raken bijna oververhit in gesprek over de pk's, het acceleratievermogen, maar vooral over de remmen, dat is armoede. Terwijl we het terras op lopen worden we stil. Heel stil. Wat een panoramisch uitzicht. We kijken uit op een kerkje uit de vijftiende eeuw. Langzaam komt iedereen binnen, terwijl wij al genieten van een glaasje wijn. Onze magen beginnen te knorren, tijd voor de Toscaanse lunch. We beginnen met een Antipasto misto Toscano gevolgd door Ribollita, een heerlijke, koude groentesoep. Daarna genieten we van gevulde crêpes met Ricotta-kaas, spinazie en ragout. Een kleine pauze volgt, waarna we verdergaan met een gemengde, Italiaanse salade en zoals alleen de Italianen het kunnen bereiden, genieten we na met een heerlijke tiramisù. Natuurlijk worden alle gerechten begeleid door goede wijnen, daar doen ze in Toscane helemaal niet moeilijk over. "Een paar glaasjes wijn kan echt geen kwaad", bezweert Gert, die tijdens de lunch vertelt dat hij zijn vloot Alfa's een paar keer per jaar met twee grote trucks naar Sicilië, het Lago Maggiore en St. Tropez versleept, om ook daar tours te organiseren. "Maar de Toscanetour is veruit het meest populair", zegt hij, terwijl hij een slok neemt van zijn bloedhete espresso. "De wegen zijn hier het rustigst, de omgeving het mooist en de restaurants het beste. Dat er tijdens de Toscanetour ook een gedeelte van de Mille Miglia wordt gereden, een van de bekendste en belangrijkste endurance races ooit, maakt het er natuurlijk alleen maar leuker op." Na de koffie keren we terug

en ruilen we onze Alfa 2600 Touring Spider met de wat modernere 2000 Spider Veloce. Zoals afgesproken gaat Marie-Louise rijden en ik navigeren. Ik vertel mijn Wiesje nogmaals dat ik daar heel slecht in ben en dat zij in navigeren veel beter is. "Helemaal niet erg schat, navigeer maar lekker een verkeerde route", glimlacht ze. Ruim vijfentwintig jaar getrouwd en nog veel langer ken ik mijn vrouw. Haar glimlach, haar trots -zo achter het stuur- zonnebrilletje op, wind door de haren, bergje op bergje af. God, wat ben ik verliefd! De cipressen en kastelen vallen mij amper op en voor ik het weet draaien we de oprijlaan van het hotel weer op.

Rond de klok van achten worden we 's avonds in gala verwacht om vervoerd te worden naar het kasteel van een markies. Na een klein half uurtje rijden, komen we aan bij een werkelijk sprookjesachtige setting: kasteel La Suvera. Kasteel is overigens niet het juiste woord het is een het vijfsterrenrelais waar de markies met zijn gezin woont. Na een korte ontmoeting met de PR-dame volgt een rondleiding en worden we overspoeld met luxe. De ene kamer nog mooier dan de andere. Het binnenbad intiemer dan het buitenbad. De bibliotheek bevat meer zeldzame boeken dan ik ooit heb gezien. Ik kan begrijpen dat koningin Juliana en prins Bernhard hier kwamen om te overnachten. Na de rondleiding worden we uitgenodigd om naar de balustrade te komen. Met een glaasje champagne in de ene hand en in de andere een overheerlijke amuse, staand op de balustrade van La Suvera geniet ik van het uitzicht. Aansluitend dineren wij in het bijbehorende restaurant van La Suvera. De chef-kok beveelt de typische Toscaanse gerechten aan. Terwijl we genieten van een goed glas, bereiken de geuren van verse ingrediënten, marinades en kruiden onze neuzen. Als even later de borden onze tafels bereiken, is iedereen het er unaniem mee eens dat de chef-kok niet alleen geweldig kan koken, maar ook een ware kunstenaar is als het gaat om het opmaken van borden. Moe van alle indrukken en zeker

geheel voldaan, keren we terug naar ons dertiende-eeuws buurtschap. “De laatste dag is aangebroken. Hoe laat vliegen we eigenlijk terug?”, vraag ik aan Marie-Louise. “Na het ontbijt rijden we met de Alfa’s naar Siena en gaan we stedelijk schoon snuiven. Pas rond de klok van vijven gaan we vliegen”, zegt ze. Na de gebruikelijke ochtendrituelen, Alfa uitkiezen, zonnebrand opsmeren en zonnebril schoonmaken, vertrekken we naar Siena. Deze stad was vroeger verwickeld in een langsepend conflict met Florence en dankt zijn opkomst mede aan de ligging langs een pelgrimsroute. Die route is nu omgevormd tot hoofdwinkelstraat, direct achter het Piazza de Campo, het beroemde, schelpvormige plein. Aangezien de binnenstad van Siena autovrij is, moeten we de Alfa’s achterlaten op een van de vele parkeerterreinen. Binnen een minuut staan er zeker 50 Italianen om de Alfa’s heen en klinken bewonderende woorden voor de vormgeving en natuurlijk dat zoiets alleen maar van Italiaanse bodem kan zijn. We wandelen omhoog het centrum in. Siena bestaat uit zeventien contrada’s (stadswijken). De contrada’s spelen een allesbepalende rol in het leven van de Sienezen. Een pasgeboren baby zal bijvoorbeeld tweemaal gedoopt worden, eenmaal voor de kerk en eenmaal voor de contrada. Je geboorte bepaalt tot welke contrada je hoort en dat blijft zo. Het belang van de wijk heeft alles te maken met de Palio, de bekende paardenrace die tweemaal per jaar wordt gehouden. Door loting wordt bepaald welke tien contrada’s mee mogen doen aan de race. Elke wijk vaardigt paarden en ruiters af voor de wedstrijd. Welk paard, welke wijk vertegenwoordigt, wordt pas vier dagen voor de race door loting bepaald. De race zelf duurt anderhalve minuut, maar vrijwel alles is toegestaan. Het gaat er dus wild aan toe in die luttele seconden. Na een laatste, snelle espresso, rijden we naar het nabijgelegen kasteel Monteriggioni. Dit kasteel diende vroeger Siena te beschermen tegen aanvallen vanuit het noordwesten. Op de binnenplaats van het kasteel is Ristorante Il Piccolo Castello gevestigd. Hier nuttigen wij een lichte lunch en

Uno non po pensare bene,
amare bene, dormire bene,
se non ha mangiato bene.

eindigt onze driedaagse op dezelfde wijze als hij begon; bijzondere belevenissen en onvergetelijke ervaringen. Of zoals de Italianen het zeggen; “Uno non po pensare bene, amare bene, dormire bene, se non ha mangiato bene.” Ofwel: “Je kunt niet goed denken, goed van iemand houden of goed slapen, als je niet goed hebt gegeten.” Voor meer informatie over Il Borgo di Vescine: www.vescine.it Voor informatie over de rally reizen van Nostalgic: www.nostalgic.eu.

Nostalgic Europa: België, Nederland en Luxemburg:

Connie Fluhme, Sales Director
tel. +31 20 - 421 01 06
cf@Nostalgic.eu

Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland (hoofdkantoor):

Gert Pichler, Managing Director
tel. +49 (0)89 545 40 60
gp@Nostalgic.it

Engeland en Ierland:

Leaonne Hall, Managing Director
tel. +44 (0)845 686 80 20
lh@Nostalgic.eu

Rusland

Elena Bytsjichina, Sales Director
tel. +7-499 - 503 18 48
eb@Nostalgictravel.ru

